

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1578/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: אליעזר בן אפרים

נגד

המשיבים: 1. משרד התקשורת
2. מנכ"ל משרד התקשורת
3. שר התקשורת
4. פרטנר תקשורת בע"מ
5. ועדת הרבנים לענייני תקשורת

עתירה למתן צו על-תנאי ובקשה לצו ביניים

בשם העותר: בעצמו

בשם המשיבים 1-3: עו"ד אבי מיליקובסקי

בשם המשיבה 4: עו"ד ירון רייטר; עו"ד דנה אמיר; עו"ד אלון סוקניק

בשם המשיבה 5: הרב צבי פרידמן

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. עתירה למתן צו על-תנאי, צו ביניים וצו ארעי, במסגרתה מבוקש להורות למשיבים לפתוח לחיוב ממכשירי טלפון "כשרים" קווי טלפון שנחסמו על-ידי המשיבה 4 (להלן: פרטנר), לבקשת המשיבה 5 (להלן: ועדת הרבנים). על-פי הנטען בעתירה, בין הקווים שנחסמו נמצא מספר הטלפון של בית העסק שמפעיל העותר, כמו גם מספרי טלפון של תחנות משטרה, תחנות כיבוי והצלה, בתי חולים, קופות חולים, ישיבות, בתי

מדרש, מוסדות צדקה וחסד של הקהילה החרדית, בתי עסק ומיליוני מספרים נוספים. לטענת העותר, "עסקינן במעשה פרוע וחמור ביותר של הפרת חוק, בריונות וסיכון ממשי לחיי אדם, אשר קשה להאמין כי מתרחש במדינת ישראל שנת 2019" (סעיף 1 לעתירה; ההדגשה במקור). לדבריו, חסימת קווי הטלפון מהווה הפרה של החוק, תוך פגיעה בחופש העיסוק, והפרה של זכויות הטיעון, הקניין והשוויון. בהחלטתי מיום 28.2.2019 (יום הגשת העתירה), ביקשתי תגובה מקדמית מטעם המשיבים.

2. ביום 2.4.2019, עוד בטרם חלף המועד להגשת התגובות המקדמיות, הגיש העותר בקשה נוספת למתן צו ארעי. לא למותר לציין, כי בבקשה זו היה העותר מיוצג, להבדיל מן העתירה עצמה, שהוגשה על-ידו באופן עצמאי לכאורה (רק לכאורה, שכן מ'כותלי ביתה' ניכר שנכתבה על-ידי אדם בעל השכלה משפטית; כפי שיפורט להלן, דומה כי זהו אכן מצב הדברים). במסגרת הבקשה מבוקש ליתן צו ארעי דחוף, המורה למשיבים 1-3 (להלן: משרד התקשורת) לעשות שימוש בסמכותם ולהורות לפרטנר לפתוח לחיוג קווי טלפון השייכים למוקדי חירום שונים, בכלל זה מוקדי חירום לנפגעות ונפגעי אלימות ותקיפות מיניות ומוקדי חירום לסיוע נפשי.

3. ביום 11.4.2019 הגישה פרטנר בקשה להארכת מועד קצרה לשם הגשת תגובתה, עד יום 16.4.2019. במקביל הגיש משרד התקשורת בקשה להארכת מועד, במסגרתה ביקש, מטעמי יעילות דיונית, להגיש את תגובתו המקדמית פרק זמן סביר לאחר הגשת תגובתה של פרטנר, שבידיה מצוי חלק ניכר מן התשתית העובדתית הרלבנטית לעתירה. נמסר על הסכמת ב"כ העותר לבקשת הארכה, ככל שהיא נוגעת למספרי הטלפון המופיעים בעתירה. יחד עם זאת, בכל הקשור לתגובה לבקשה למתן צו ארעי בעניין קווי הטלפון של מוקדי החירום, התנה את הסכמתו למתן הארכה המבוקשת במתן צו ביניים, המורה על פתיחתם המיידית של כל מוקדי החירום לשיחות ממכשירי טלפון "כשרים". זאת, לנוכח העובדה ש"בכל יום שחולף נגרם נזק ממשי ומהותי לילדים, לילדות, לנשים ולגברים, מן הציבור החרדי המחזיקים טלפונים 'כשרים' ואשר זקוקים לסיוע מידי מאחד מאותם מוקדי חירום שנחסמו לקבלת שיחות". בהחלטתי מיום 14.4.2019 נעתרתי לבקשת הארכה הקצרה של פרטנר, וציינתי כי לאחר מכן תינתן החלטה בבקשה הארכה של משרד התקשורת.

4. ביום 16.4.2019 הגישה פרטנר תגובה מקדמית, במסגרתה טענה כי יש לדחות את העתירה על הסף מחמת חוסר ניקיון כפיים. במסגרת זאת טענה פרטנר, כי העתירה אינה אלא המשך להמרצת פתיחה שהוגשה לפני למעלה משנה בבית המשפט המחוזי בתל אביב, ועודנה תלויה ועומדת. המרצת הפתיחה, שהוגשה על-ידי חברת ימות המשיח

בע"מ ואדם בשם מנחם לנצ'נר, נגד פרטנר, ועדת הרבנים וחברות תקשורת גדולות נוספות, עוסקת אף היא בחסימת קווים לחיוב ממכשירי טלפון "כשרים". לטענת פרטנר, עיון בעתירה ובנספחיה מלמד, כי המבקשים בהמרצת הפתיחה הם אלו שעומדים מאחורי העתירה, בעוד העותר אינו אלא 'איש קש'. כך, למשל, בסעיפים 42 ו-47 לעתירה מפרט העותר על פניותיו של מר יעקב לנצ'נר לשר התקשורת ולמנכ"ל משרד התקשורת, עובר להגשת העתירה. אותו לנצ'נר משמש כמנכ"ל חברת ימות המשיח, ומצהיר מטעמה בהמרצת הפתיחה. לעתירה אף צורפו צילומי מסך של ההתכתבויות בין מר לנצ'נר לבין שר התקשורת ומנכ"ל משרדו (נספחים י"ג ו-ט"ו), וברור כי הללו הועברו לעותר ישירות מלנצ'נר עצמו. זאת ועוד, הטענות המועלות בעתירה דומות לאלו שהועלו בהמרצת הפתיחה, חלקן הועתקו באותו נוסח ממש. בנסיבות אלו, שהעותר נמנע בכוונת מכוון מלגלות על דבר קיומה של המרצת הפתיחה, והסתיר את הקשר בינו לבין המבקשים בהמרצת הפתיחה, דין העתירה להידחות על הסף. לכך יש להוסיף את העובדה שהעותר אינו מנוי של פרטנר (בניגוד לאמור בעתירה); כי טענותיו כלליות; וכי לא מיצה הליכים עובר להגשת העתירה.

5. אשר לבקשה למתן צו ארעי מיום 2.4.2019 טוענת פרטנר, כי מספרי הטלפון של מוקדי החירום המפורטים בבקשה נחסמו לחיוב זה מכבר (חלקם לפני כשלוש וחצי שנים), ונפתחו לאחרונה ביום 10.4.2019. לפיכך לוקות טענות העותר בהקשר זה בשיהוי כבד, מה גם שלא היתה הצדקה להציגן כעניין דחוף ובהול, תוך הסתרה של מועד חסימת הקווים. לבד מטענות הסף טוענת פרטנר כי דין העתירה להידחות לגופה, בשל העובדה שהיא פועלת בהתאם להוראות הדין.

6. להשלמת התמונה יצוין, כי בקשת ארכה להגשת תגובה מקדמית הוגשה גם מטעם ועדת הרבנים, בטענה שלא עלה בידה לאתר עדיין עורך דין שייצג אותה. במקביל הוגשה תגובה מטעם הרב צבי פרידמן, חבר הוועד המנהל של ועדת הרבנים. בתגובתו הבהיר, כי לעת הזאת אין גורם המוסמך להגיש עמדה רשמית מטעם ועדת הרבנים, מפאת חוסר הסכמה פנימי בין חברי הוועדה. לגופם של דברים טען, כי לעמדתו (האישית) יש להורות על פתיחת קווי הטלפון שנחסמו. על-פי האמור בתגובת פרטנר, המחלוקת בתוך ועדת הרבנים הובאה גם לפתחו של בית המשפט המחוזי במסגרת הדיון בהמרצת הפתיחה, שאף הפנה את חברי הוועדה להליך של גישור. כך או אחרת, אין הדברים צריכים לשם הכרעה בעתירה שלפני.

7. דין העתירה להידחות על הסף, מחמת חוסר ניקיון כפיים. העותר נמנע מלגלות על דבר קיומה של המרצת הפתיחה, עובדה רלבנטית ומהותית לבירור העתירה. הסתרת

עובדה זו, כשלעצמה, מצדיקה את דחיית העתירה על הסף. אמנם כן, יתכן כי הגשת העתירה הביאה לשינוי מסוים במדיניות חסימת הקווים (כזה הוא לכאורה מצב הדברים ביחס לקווי הטלפון של מוקדי החירום שפתיחתם נתבקשה במסגרת הבקשה למתן צו ארעי מיום 2.4.2019, ונפתחו ביום 10.4.2019). מכל מקום, אין בכך כדי להכשיר את אופן התנהלותו של העותר.

8. זאת ועוד: נזהיר עצמנו מלחשוד בכשרים, אולם דומה כי יש יסוד לטענתה של פרטנר, לפיה העותר פועל לכאורה כשלוחם של המבקשים בהמרצת הפתיחה; כך עולה מנוסח העתירה, כך עולה מנספחיה. לכך יש להוסיף, כי זו אינה הפעם הראשונה שבה מתעורר חשד באשר לאופן התנהלותם של המבקשים בהמרצת הפתיחה. כפי שציינה פרטנר בתגובתה המקדמית, לאחרונה, ביום 8.4.2019, דחה יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21, המשנה לנשיאה ח' מלצר, עתירת בחירות שהוגשה על-ידי מפלגת זהות, באמצעות בא-כוחם של המבקשים בהמרצת הפתיחה. עתירה זו עסקה אף היא בחסימתם לחיוג של קווי טלפון ממכשירים "כשרים", ונדחתה על הסף מחמת הסתרת דבר קיומה של המרצת הפתיחה. על כל פנים, משלא ביקשנו את תגובת העותר לדברים, ובשים לב לעובדה שהראיות לכך הן 'נסיבתיות', לא נחפו להסיק מסקנות.

9. אשר על כן, העתירה נדחית על הסף. אין בתוצאה זו משום הבעת עמדה לגופה של הסוגיה המועלית בעתירה. זו תוכל להתברר במקרה מתאים, על-ידי עותר נקי כפיים, ככל שתהא לו עילה שבדין לעתור לבית משפט זה.

העותר ישא בהוצאות פרטנר בסך של 15,000 ₪, ובהוצאות לאוצר המדינה בסך של 10,000 ₪.

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט